

Hoofdstuk een: Lucy

Aan: morgan_lives_here@hotmail.com

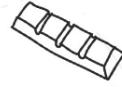
Van: lucyloetje@freemail.co.uk

Hoi Morgan!

Hoe gaat het? Zeker aan het genieten van de Californische zon... JA-LOERSSS! Wij hebben hier drie dagen zon gehad, maar nu plentst het van de regen en is het zo koud dat ik in een joggingbroek en een hoody zit. En dat moet dan zomer voorstellen. ☂

Het is – eindelijk – vakantie, maar man, wat baal ik ervan dat ik toch niet naar je toe kan komen. Mijn vader en moeder zeiden dat het gewoon te duur was 😞 en ze willen ook dat ik af en toe op Maja pas omdat ze het allebei erg druk hebben. Ik weet dat ik niet moet klagen, ze hebben

tenminste allebei werk... Ik heb gezien hoe moeilijk ze het bij Jessie thuis hebben doordat haar vader werkloos is.

MAAR GOED... IK MOET OPHOUDEN MET ZEUREN!

Het wordt een geweldige zomer. Afgezien van het oppassen heb ik tijd zat om te chillen met de Vlogvriendinnen – met wie het bijna net zo leuk is als met jou 😊 – en een paar creatieve nieuwe vlogs te bedenken.

En ik ga ❤️❤️❤️ Sam heel vaak zien op de boerderij. Hij zeurt de hele tijd dat ik nooit meer tijd voor hem heb...

Genoeg om naar uit te kijken dus, en wie weet gebeuren er ook nog onverwachte dingen! Ik hoop dat jij ook leuke plannen hebt, maar niet zo leuk als met mij samen zijn, want dat bestaat niet, hahaha.

Veel liefs van je bibberende bestie,

LUCY XOXO

Lucy drukte op verzenden en zuchtte. Ze was flink teleurgesteld dat ze niet naar Amerika kon om haar beste vriendin Morgan op te zoeken en al haar oude vriendinnen weer te zien. Soms miste ze haar leven van vroeger, maar ze had nu in elk geval een fijne nieuwe vriendinnengroep – Amy, Hermelien en Jessie – en het aantal abonnees van hun YouTube-kanaal Vlogvriendinnen schoot omhoog. Deze zomer zouden ze zeeën van tijd hebben om te filmen en de ideeën van hun nieuwe vlogster Joyce in hun video's te verwerken. En dan was ook Sam er nog, Lucy's knappe vriendje... Hem zou ze ontzettend gemist hebben als ze wel op reis was gegaan.

'Lucy! Aan tafel! Nu!' riep haar moeder van beneden.

Het rook naar woknoedels en Lucy had honger, dus haastte ze zich de trap af. Bazuin, Lucy's langharige grijze kat, glipte mee naar beneden in de hoop dat er voor hem ook iets te halen viel, al was hij door Lucy's moeder op een streng dieet gezet.

'Even over komende zomer...' begon mevrouw Lockwood toen iedereen aan tafel zat.

Lucy trok een vermoeid gezicht. 'Ja ja, ik weet het al, ik mag

niet naar Amerika. En ik moet op Maja passen.' Ze lachte naar haar vierjarige zusje. 'Het k-k-kon erger. Maar per dag kijken we maximaal één keer *Frozen*, oké?'

Maja trok precies zo'n gezicht als haar zus. 'Ik vind *Frozen* stom,' verklaarde ze. '*Vaiana* is mijn lievelingsfilm.'

Lucy giechelde. Dit was nieuw voor haar. Maar het was typisch haar zusje: niet te voorspellen en altijd supergrappig.

'Lucyloe, ik weet dat je erg teleurgesteld bent over de vakantie naar Amerika,' zei haar vader, terwijl hij de bedelende Bazuin aaide, 'maar om je op te vrolijken hebben je moeder en ik een nieuwtje.'

Lucy keek nieuwsgierig op. 'Een nieuwtje?'

'Ja,' zei haar moeder. 'We weten dat het niet hetzelfde is, maar we dachten dat het leuk zou zijn om met z'n allen een weekje te gaan kamperen.'

'Kamperen!' kraaide Maja blij. 'Buiten slapen? In een tent?'

'Precies,' zei meneer Lockwood. 'Tenten, slaapzakken, kampvuurtjes, marshmallows roosteren – de hele rimram. De natuur, schone lucht... Ik kan niet wachten. Ik ben ooit bij de scouting geweest, wisten jullie dat?'

'Ja pa, dat wisten we,' verzuchtte Lucy; die verhalen kende ze al. 'Maar gaaf, hoor. We zijn in geen tijden op vakantie geweest.' Toch werd Lucy maar matig enthousiast van het idee om een hele week in een tent met haar familie opgescheept te zitten. Ze keek naar buiten, naar de regen die tegen het raam striemde. Het klonk nou niet echt aantrekkelijk om Californië in te ruilen voor een klamme tent.

'Dat is nog niet alles,' zei haar moeder met een glimlach. 'We huren een kampeerbuis, dus er is extra plek. Wat dacht je ervan om een paar vriendinnen mee te vragen, Lucy? Zou je dat leuk vinden?'

Opeens was Lucy's matige enthousiasme niet meer zo matig. 'M-m-mogen mijn vriendinnen mee?' Lucy begon te stotteren van opwinding. 'S-s-serieus? Dat z-z-zou geweldig zijn! Dank je wel, mam!' Ze sprong overeind en gaf haar moeder een knuffel. 'H-h-hoeveel vriendinnen?' vroeg ze met ingehouden adem.

Hoe moest ze ooit tussen haar vriendinnen kiezen? Je had de lieve, nerdy Hermelien, met wie ze al vriendinnen was vanaf die verschrikkelijke eerste dag op school – een om nooit te vergeten – en die haar altijd trouw bleef. Hermelien was niet echt

een sportieveling – dat had haar ongeluk tijdens de skiweek van school wel bewezen –, maar ze zou het toch leuk vinden. Dan had je de vrolijke, blije, soms een beetje doorslaande Amy, met wie je altijd kon lachen. Zij moest zeker mee om de vakantie te laten slagen. Bovendien was zij voorzitter van het VV-kanaal en zat ze altijd vol goede ideeën. Jessie was de meest sportieve van allemaal en waarschijnlijk het best in het kampeergebeuren. En dan was er nog Joyce met haar roze haar, die nog maar pas bij de groep was gekomen...

‘De kampeerbus heeft zeven zitplaatsen, dacht ik,’ zei haar vader, ‘dus je mag drie vriendinnen meenemen. Ik denk dat ik wel kan raden wie dat zullen zijn!’

‘Dat is waanzinnig! K-k-kan niet wachten om het ze te vertellen. Dit zullen ze superleuk vinden! H-h-hopelijk mogen ze allemaal!’ Lucy probeerde niet aan Joyce te denken; de andere drie kwamen op de eerste plaats.

‘En dan nu het nóg leukere nieuws,’ zei Lucy’s moeder geheimzinnig, terwijl ze nog een portie wokgroente opschepte. ‘We gaan ook een dagje naar Melodyland.’

‘Je bedoelt... het f-f-festival?’ vroeg Lucy.

'Ja,' zei mevrouw Lockwood. 'Sinds Maja geboren is, zijn we nooit meer naar een echt muziekfestival geweest. En je hebt het dit jaar zo goed gedaan op je nieuwe school dat je wel een extraatje hebt verdiend.'

Lucy gaf een gilletje en vloog haar moeder om de hals.

'Ik snap dat het niet hetzelfde is als de hele zomer met Morgan doorbrengen,' voegde mevrouw Lockwood er nog aan toe, 'maar we dachten dat je dit ook wel leuk zou vinden.'

Lucy keek haar ongelovig aan. 'Wel leuk zou vinden... Meen je dat nou? Het is Melodyland... Natuurlijk vind ik dat leuk! Daar wilde ik altijd al een keer naartoe.' Opeens bedacht ze iets. 'Mogen de meiden dan ook m-m-mee?' Ze hield haar adem in.

'Ja, dat hoort bij het extraatje,' antwoordde haar moeder. 'Een vriendin van me zit bij de organisatie van het festival en via haar kon ik korting krijgen op de tickets.'

'Jippieieie!' juichte Lucy. Soms waren haar ouders echt de allerbeste.

'Pas maar op, je moeder staat al te popelen om haar oude boho-outfits van zolder te halen,' zei Lucy's vader lachend.

‘Wat is boho?’ vroeg Maja, terwijl ze een noedelsliert van haar bord pakte.

Mevrouw Lockwood lachte. ‘Dat was heel toffe mode. En nu eten, voordat dit allemaal koud wordt. En het spijt me, Bazuin, maar jij krijgt niks!’

Toen ze na het eten boven op haar kamer zat, wist Lucy niet aan wie ze het nieuws als eerste moest vertellen, dus stuurde ze een berichtje via de groepsapp. De oude, waar Joyce nog niet in zat.

20:27 uur

Lucy: OMG. Ik heb NIEUWS!

20:27 uur

Amy: Wat dan???????

20:27 uur

Lucy: Jullie mogen van mijn ouders allemaal met ons mee kamperen... en op de laatste dag gaan we naar Melodyland!

20:28 uur

Amy: Melodyland Festival? Echt????!!!

20:29 uur

Lucy: Echt! Niet te geloven, toch???

20:29 uur

Jessie: Pardon, is dit een grap?

20:30 uur

Lucy: NEE! Ik mag drie vriendinnen meenemen. 😊😊😊

20:33 uur

Hermelien: Jemig, wat ontzettend aardig van ze...

Maar kamperen... Ik weet het niet, hoor...

Al die INSECTEN 😨

20:35 uur

Lucy: Dat komt wel goed, H 😊

20:35 uur

Lucy: Mijn ouders zijn NU jullie ouders aan het bellen!

20:40 uur

Jessie: Geweldig! Ik ben dol op kamperen! Griezelerhalen vertellen bij het kampvuur, marshmallows roosteren... net als in al die horror-films! Wha-ha-haaa!

20:41 uur

Amy: Zeg, eh... vergeet het festival niet! Oliver Storm is volgens mij de hoofdact dit jaar...

20:41 uur

Lucy: JAAA! Klopt, ik heb het net opgezocht. Hij is super!

20:48 uur

Amy: En we kunnen daar geweldige vlogs maken! Hé, hoe zit het met Joyce?

20:43 uur

Lucy: Geen plek meer in de kampeerbus, helaas 😞

20:53 uur

Amy: Ai, dat is balen 🙄

20:56 uur

Lucy: Ja... Dus vraag het aan je ouders en dan kunnen we morgen afspreken om voor te bereiden?

20:56 uur

Amy: En shoppen!

20:59 uur

Jessie: Dit is echt top! 🙌

21:03 uur

Hermelien: Ik hoop dat ik mee mag xx

De volgende dag hadden ze afgesproken bij het café in het park. Het regende niet meer, dus zaten ze met hun ijsjes buiten in de zon, al was het nog best fris. Lucy voelde zich er een beetje schuldig over dat ze Joyce niet had uitgenodigd, maar dat leek niet erg zinnig en het zou toch niet leuk voor haar zijn om hun plannen voor het kamperen aan te horen.

Hermelien vertelde Lucy dat haar moeder had getwijfeld of ze haar mee zou laten gaan, maar dat haar vader haar had overgehaald door te zeggen dat ze van alles over de natuur zou leren.

‘Dus ik mag mee,’ zei Hermelien, ‘en daar ben ik blij om, maar ik vind het nog steeds spannend om in een tent te slapen. Insecten zijn zo smerig... Die kunnen zo de tent in komen en over ons gezicht kruipen als we liggen te slapen.’

Lucy schoot in de lach toen ze zag hoe vies Hermelien keek bij de gedachte alleen al.

‘Van zo dichtbij hoef ik niks over de natuur te leren,’ huiverde Hermelien.

‘In je verbeelding zijn zulke dingen altijd veel enger,’ zei Lucy geruststellend. Vaak had ze het gevoel dat ze Hermelien moest

beschermen, omdat die altijd de neiging had om zich zorgen te maken om dingen die nog niet gebeurd waren en misschien ook nooit zouden gebeuren. 'M-m-maak je niet druk, Hermelien! Wij letten wel op je.'

'Nou, ik verheug me erop!' zei Jessie, die haar hoofd ondersteboven hield om ijs dat van haar hoorntje drupte op te likken. Ze praatte met halfopen mond. 'Het buitenleven... Zoveel frisse lucht... Zoveel mogelijkheden om grappen uit te halen!'

Eindelijk kwam Amy aangesneld, in een korte broek, een kort zachtroze topje en met een enorme nieuwe zonnebril op. Haar beige mopshondje Mini trippelde naast haar mee.

'Wat z-z-zie je er leuk uit,' zei Lucy, 'zelfs met dat k-k-kippenvel.' Zelf voelde ze zich het lekkerst in een spijkerbroek en een slobberig t-shirt, maar ze had er bewondering voor dat Amy altijd de laatste mode volgde.

'Je moet er wat voor overhebben,' zei Amy, wrijvend over haar armen. 'Trouwens, we hebben wel wat belangrijkers om over te praten. Wat voor vlogs we gaan maken tijdens het kamperen, bijvoorbeeld. En hoe gaan we ons voorbereiden op Melody-

land? Is iemand van ons weleens naar een festival geweest?’

‘Nee,’ zeiden Lucy en Hermelien tegelijk.

‘Ik ook niet,’ zei Jessie, ‘en dat is nou net waarom dit zo hashtag-ongelooflijk is!’

‘Ik vraag me af of Joyce naar een festival is geweest,’ zei Amy. ‘Lijkt me echt iets voor haar... Ze houdt zo van muziek. Mini, af! Dus ze kan echt niet mee?’

Lucy schudde haar hoofd.

‘Dat is jammer,’ zei Amy beteuterd.

Lucy begon zich een beetje aan Amy te ergeren. Het zou een superleuke vakantie worden, dus wat zat ze nou te klagen? ‘Er is geen plek meer in de bus, Amy. Dus alleen wij vieren kunnen mee. Maar dat is toch nog steeds super-g-g-gaaf?’

‘Moet het echt’ – Amy brak haar zin af en schraapte haar keel – ‘wij vieren zijn? In plaats van, zeg maar, drie van ons plus Joyce, als een van ons niet mee kan?’ Ze schoof haar zonnebril omhoog en keek even snel naar Jessie. ‘Vanwege andere... verplichtingen of zo?’

Lucy zuchtte. Amy hintte er de laatste tijd vaker op dat Jessie zich niet voor honderd procent inzette voor de groep, en daar

begon ze genoeg van te krijgen.

'Wij kunnen wél allemaal,' zei Jessie bits. Ze keek Amy kwaad aan. 'Dat hebben we net vastgesteld. Dus wat bedoel je eigenlijk?'

'Niks,' zei Amy. 'Ik dacht alleen... Nou ja... Misschien heb jij een turnwedstrijd of zo.'

Lucy zag aan Jessies gezicht dat ze zich gekwetst voelde en vroeg zich af waarom Amy zo bot deed. Alleen maar omdat Jessie een keer een fashionshoot de mist in had laten gaan vanwege het turnen. Dat had ze helemaal niet expres gedaan, en het was trouwens al weken geleden!

'Nee hoor, in de zomer heb ik minder trainingen,' zei Jessie. Ze klonk ijziger dan haar chocolade-ijs. 'Maar als je liever hebt dat Joyce meegaat, kun je dat gewoon zeggen, hoor.'

'Natuurlijk niet,' zei Hermelien ontdaan. 'We willen jou erbij hebben! Toch, Amy?'

Amy gaapte, en Lucy merkte dat ze steeds bozer werd. Waarom gaf Amy geen antwoord? 'T-t-toch, Amy?' spoorde ze haar aan, terwijl ze haar armen om Jessie heen sloeg.

Het bleef even stil en Mini jankte, alsof zelfs hij de ongemakkelijke spanning voelde.